

Colas Gutman
Paspal Köpek

Resimleyen
Marc Boutavant

Paspal Köpek Gerçeklere Tosluyor

Çöplükte dünyaya gelen Paspal Köpek hakkında etrafta birçok söylenti doluyordu: Ailesi onu terk etmişti, sardalya kokuyordu, yürürken sağını solunu karıştırıyordu... Söylenenler doğrudu ama hepsi bu kadar değildi: Paspal Köpek pilerle kaplıydı ve etrafında sineklerden oluşan bir hayran kitlesi olmadan asla hareket etmezdi. Bununla birlikte, bu talihsiz hayvanın postunun altında uysal ve sevecen bir varlık vardı. Zaten çoğunlukla kendisini bir labrador zannedirdi.

Maalesef, yıpranmış, eski bir halıya benzeyen görüntüsü en cesur çocuğu bile

kendinden uzaklaştırıyordu. Paspal Köpek çöp tenekesini, üç aylıkken bir kamyonun tekerleri altında kalmış, onun gibi talihsiz bir kediyle, Şaplapla ile paylaşıyordu. Şaplapla onunla bıkmadan, usan-

madan aynı oyunları oynamak istiyordu.

– Patim sende oynayalım mı?

– Elbette hayır, benim patilerim sana büyük gelir.

– O zaman kedi-fare oynayalım?

– O hiç olmaz, ben bir köpeğim.

Zavallı Paspal Köpek, hiçbir şeyi anlamıyordu. Bir gün, çöp tenekesinde bulunduğu eski bir ayakkabı bağcığı aklına garip bir soruyu getirdi:

– Şaplapla, söyler misin, neden köpeklerin tasmaı olur?

– Çünkü köpeklerin sahipleri olur, Paspal Köpek.

– O ne demek?

– Sahip ne demek bilmiyor musun!?

– Hayır.

O anda gözyaşları burnuna doğru aktı.

O hariç bütün köpeklerin bildiğı bu sahi-

bin önemli bir şey olduğunu anlamıştı. Cesaretini toplayabilmek için tarihi geçmiş bir kutu yoğurt ve çürük bir muz kabuğunu midesine indirdi.

– Merak etme, ben sana anlatırım, diye ona güven verdi Şaplapla.

Paspal Köpek, tepesinde bir kavanoz ezme ve üç kutu mantıyla, onu sevecek ve ona bir sürü kuru mama verecek bir sahip hayal ediyordu.

– Şaplapla, çöpte sahip bulabilir miyim?

– Hayır, Paspal Köpek. Onlardan biriyle karşılaşmak için, bütün dünyayı dolaşmak zorunda bile kalabilirsin.

Paspal Köpek, Şaplapla'ya, onu tekrar şişirmek için¹ bir bisiklet pompasıyla birlikte hemen geri döneceğini söyledi ve

¹ Bisiklet pompası konusu serinin "Mutlu Yıllar Paspal Köpek" adlı kitabında açıklığa kavuşacak.

öp tenekesinden çıktı. Çok pisti ve bir o kadar da saftı.

Yolda gördüğü bir atlama ipini tasma

zannettikten ve sahip diye iki güvercinin peşine takıldıktan sonra, Paspal Köpek nihayet biriyle karşılaştı. “Ona pirelerimden bir kaçını vereyim ki bana güvenebileceğini anlasın.” Paspal Köpek ona

sürtündü, ama adam bu davranıştan hiç de memnun görünmüyordu.

- Git buradan, eskimiş paspas kılıklı!
- Şehirde böyle mikrop yuvaları, ina-

nılmaz! diye homurdandı adamın yanındaki süslü kaniş.

– Evet, fare gibi çoğalıyorlar, diye belirtti küçücük bir mont giyen kısa bacaklı köpek. Aşı olmaları lazım!

Adam Paspal Köpek’e yaklaştı ve alaycı bir tavırla onu inceledi.

– Söyle bakalım seni çürümüş yer bezi, tek başına bu kaldırımda ne yapıyorsun? Terk mi edildin? Köpek olduğuna emin misin?

Ardından gülmeye başladı.

“Sanırım beni sevdi!” diye düşündü Paspal Köpek. Bu tanışmayı kutlamak için havlamak istedi ama sesi çıkmadı. O kadar heyecanlıydı ki sanki boğazına bir paket yer fıstığı sıkışmıştı.

– Hadi beni takip et, uyuz köpek, sana ben bakacağım!

Paspal Köpek’in kokuşmuş hayatının en güzel günüydü: “Bana mamalar ve top- lar alacak,” diye sevindi. “Sahibim bana hangi odayı verecek? Belgesel izleyebile- ceğim bir televizyonu da var mıdır acaba?”

Bana şeker verecek çocuklar da var mıdır?” Paspal Köpek tüylerinin arasında zıplayan pireler kadar heyecanlanmıştı. Ama sahibi küçük gri bir kulübenin girişinde onu bıraktı ve boynuna bir yazı astı: “Dikkat, Paspal Köpek!”

Akşam olunca, cesur kuçu kuçu kendine önceki günün önceki gününden kalan artıkların artıklarından bir ziyafet çekti ve taşların üzerine bir çuval gibi yığıldı. Neşe içinde uyandığında, sahibi ona:

- Güzel uyudun mu, eskimiş halı kıllıklı?
- Evet, teşekkür ederim, dedi Paspal Köpek.
- O zaman bunu kutlayalım, seni kahvaltıya davet ediyorum!

Paspal Köpek sahibinin arabasının arkasından koştu. Süslü kaniş ve mont giyen kısa bacaklı köpek arabanın arka koltuğunda oturuyorlardı. Ama Paspal Köpek halinden memnundu:

“Ne kadar da iyi bir sahibim var, formumu koruyayım diye bana egzersiz yaptırtıyor!”

Yarım saat sonra, susamış halde he-
defe vardılar:

19

